

[Ellinger.]

Maanedstregnskaber o. s. v. ikke viser Fare for Institutionens Kapital,"
altsaa denne Million. Og Ministeren tilføjer:

"Man har ved disse Bestemmelser søgt at skaffe en Kontrol med Dispositioner over den Kapital, der skulde danne den økonomiske Fremtidsbasis, men i øvrigt at stille Teaterchefen som Teatrets Leder med størst mulig Dispositionsfrihed og det dertil svarende Ansvar. Dette Princip maa Ministeriet fastholde, og man ser ikke rettere end, at Ændringer i Retning af at give Tremandsudvalget Myndighed til at blande sig i de rent repertoiremæssige eller andre kunstneriske Spørgsmaal eller til at gribe ind i Teatrets økonomiske Ledelse, ogsaa naar Driften økonomisk kan klare sig selv, vilde indeholde et skæbnesvangert Brud paa Princippet og medføre Forflygtigelse af Ansvaret."

Saa mange var Ordene, og jeg kan underskrive dem alle, thi hvor har Ministeren dog Ret — og saa er han løbet fra det! Naar dette Standpunkt er Forslagets bærende Princip, som Ministeren derfor, som han siger, maa fastholde, hvorledes er det da muligt for ham at opgive det i en Haandevending? Skal det være et Offer paa Enighedens Alter? Gør Enighed en Lov god? Der var i sin Tid Enighed om Loven om Hanstholm Havn; men, som vi alle ved, er der nu stor Uenighed om, hvorvidt den bør gennemføres. Imidlertid er der i Virkeligheden i det Spørgsmaal, vi her er inde paa, slet ingen Enighed til Stede. I Folketinget siger eet Partis Ordfører: Jeg beklager den Forandring, her er sket. Et andet Partis Ordfører udtaler sin Glæde derover. En tredje Ordfører hævder, at Chefen bør være virkelig Chef, og at han skulde have den fulde Myndighed og Selvstændighed, uafhængigt af Udvalget. Og skønt der i Lovforslaget staar, at Udvalget skal være Kontrolkomité med Hensyn til Teatrets Drift — det er i § 4 —, hævder han, at Udvalget ikke skal blande sig i Teatrets Drift; det skal kun kunne indberette til Ministeriet, hvis det mener, at Formalsparagraffen tilsidesættes. Den fjerde Ordfører siger derimod, at der her er Tale om Udvalgets Berettigelse til at skride ind overfor Chefens Dispositioner; Udvalget skal ogsaa beskæftige sig med det kunstneriske, ogsaa have Indseende med de rent kunstneriske Affærer foruden det økonomiske, og han bemærker, at derved bliver Arbejdet saaledes forøget, at der maa 5

Mand til i Stedet for 3. At man efter dette har Mod til at opretholde Bestemmelsen om, at Chefen har det fulde Ansvar og den fulde Myndighed, hvad det kunstneriske angaar; virker ret forbløffende.

Man siger, at nu maa der bringes Orden i Forvirringen paa Teatret; men ligger det ikke nærmere først at bringe Orden i Forvirringen om Teatret? At Udvalget skal give Indberetning til Ministeriet angaaende de økonomiske Forhold, er en naturlig Følge af, at Ministeriet skal vaage over Anvendelsen af Driftskapitalen i Henhold til Loven, og de økonomiske Forhold er noget haandgribeligt og noget, som Udvalget har Kendskab til. Men i hvilken Grad Teatret opfylder sine kunstneriske Formaal, er ikke noget haandgribeligt. Det er et Spørgsmaal, der ikke ligger mere aabent for Udvalgets Medlemmer end for alle andre Mennesker, der tænker over Tingene, for Pressen, for Ministeren og Ministeriets Embedsmænd. Om dette danner der sig en offentlig Mening i de interesserede Kredse, og jeg staar derfor ved, hvad jeg har udtalt offentligt i et Interview, at jeg finder det meningsløst, at der ved Teatret skal anbringes 5 honorarlønnede Personer med den Opgave at indberette til Ministeren, naar de finder, at der er alvorlige Brist i Chefens kunstneriske Dispositioner. Og hvilket Renderi og Vrøvl vil ikke disse Personers Nærværelse ved et Teater give Anledning til, hvor der efter Sagens Natur kan være Vanskeligheder nok i Forvejen for en stakkels Chef, som skal bestyre to Teatre med et for begge fælles Personale! Og i den Udtalelse, i denne Kritik, maa Ministeren være fuldstændig enig med mig, da han ligesom jeg finder Ordningen skæbnesvanger. Nej, det er Ministeren, der har at overvaage, at Lovens Bestemmelser efterfølges, og det bør blive hans private Sag, hvis han vil raadføre sig med nogen, med hvem han da eventuelt vil pleje Raad angaaende Teatrets kunstneriske Standard.

Udvalget skal tillige kontrolere Økonomien, men skal dog ikke kunne gribe ind i Teatrets økonomiske Ledelse, naar Driften økonomisk kan klare sig selv. Til dette Stykke Arbejde er een Mand tilstrækkelig, der behøves ikke 3, end mindre 5. Saaledes som Forholdene hos Publikum i Øjeblikket desværre ligger, maa en Chef nødvendigvis have en vis, ikke for snæver Margin, da han ogsaa skal have Ansvar for Kassen, og hvilken Fare der kan true Teatret, hvis den ikke holdes i Orden, har navnlig Venstres Ordfører i Folketinget udtalt sig om. Det er, som jeg sagde før, en